

Az EU afrikai, karibi és csendes-óceáni országokkal és a tengerentúli országokkal és területekkel folytatott együttműködésének finanszírozása a 2014–2020 közötti időszakban

Az Európai Parlament 2013. március 12-i állásfoglalása a 2014–2020 közötti időszakra szóló, az EU afrikai, karibi és csendes-óceáni országokkal, valamint a tengerentúli országokkal és területekkel folytatott együttműködésének finanszírozására vonatkozó többéves pénzügyi keret előkészítéséről (11. Európai Fejlesztési Alap) (2012/2222(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyrészről az AKCS-államok, másrészről az EK és tagállamai által 2000. június 23-án aláírt Cotonoui Megállapodásra¹,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) IV. részére és az EU (korábban EK) és bizonyos tengerentúli országok és területek (TOT-ok) között társulást létrehozó, 2001. november 27-i tengerentúli társulási határozatra² (DAO),
- tekintettel az Európai Unió és a tengerentúli országok és területek társulásáról szóló tanácsi határozatra (tengerentúli társulási határozat/DAO) irányuló javaslatra (COM(2012)0362), melyet a Bizottság 2012. július 16-án fogadott el, és melyet a Tanács jelenleg tárgyal,
- tekintettel „A többéves pénzügyi keret előkészítése az EU afrikai, karibi és csendes óceáni országokkal és a tengerentúli országokkal és területekkel folytatott együttműködésének finanszírozására vonatkozóan a 2014–2020 közötti időszakban (11. Európai Fejlesztési Alap)” című, 2011. december 7-i bizottsági közleményre (COM(2011)0837),
- az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című, 2011. október 13-i közleményére (COM(2011)0637),
- tekintettel a közösségi fejlesztési együttműködés során a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésére irányuló cselekvési programról szóló, 2001. június 21-i bizottsági közleményre (COM(2001)0295),
- tekintettel a Bizottság 2012. szeptember 12-i, „A demokrácia és a fenntartható fejlődés gyökerei: Európa együttműködése a civil társadalommal a külkapcsolatokban” című közleményére (COM(2012)0492),
- tekintettel az Európa 2020 stratégia költségvetéséről szóló, 2011. június 29-i bizottsági közleményre (COM(2011)0500),

¹ HL L 317., 2000.12.15., 3. o. A megállapodást felülvizsgálták 2005. június 25-én Luxembourgban (HL L 287., 2005.10.28., 4. o.), és 2010. június 22-én Ouagadougouban (HL L 287., 2010.11.4., 3. o.).

² HL L 314., 2001.11.30., 1. o. A 2007/249/EK határozattal (HL L 109., 2007.4.26., 33. o.) módosított határozat.

- tekintettel a 2005. december 20-án a fejlesztés vonatkozásában elfogadott európai konszenzusra, valamint az abból eredő európai fejlesztési menetrendre és iránymutatásokra,
 - tekintettel a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos 2007. december 18-i európai konszenzusra,
 - tekintettel a Tanács 2012. június 29-i és 2012. október 15-i ülésének következtetéseire,
 - tekintettel a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló, az Európai Unió által 2010. december 23-án ratifikált ENSZ-egyezmény 32. cikkére,
 - tekintettel az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek a fejlődő országokban a fogyatékossgal élő személyek befogadásáról szóló állásfoglalására (ACP-EU/100.954/11),
 - tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a nők szerepének erősítése a fejlesztési együttműködésben (2010–2015)” című európai uniós cselekvési tervre,
 - tekintettel a nők és lányok elleni erőszakról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló uniós iránymutatásokra,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0049/2013),
- A. mivel a 11. EFA-t létrehozó belső megállapodás 2013. december 31-én lejár; mivel a Bizottság (COM(2011)0837) közleményében egy új belső megállapodásra irányuló javaslatot terjesztett elő, melynek 2014. január 1-jén a régi megállapodás helyébe kell lépnie;
- B. mivel a Tanács a 2014–2020 közötti időszakra szóló tervezetet jelenleg tárgyalja a Parlament bevonása nélkül; mivel a Parlamentet ugyanakkor semmi nem gátolja abban, hogy a belső megállapodásra vonatkozó említett tervezetet tartalmazó bizottsági közlemény alapján saját kezdeményezésű jelentést dolgozzon ki a 11. EFA-val kapcsolatban;
- C. mivel a Bizottság 2014-től még nem, csak 2021-től tervezi az EFA költségvetésbe történő beépítését, ami nagyon sajnálatos; mivel ugyanakkor annak előkészítését már most célszerű elkezdeni, hogy az ne eredményezze az AKCS-EU partnerségre, és általában a fejlesztési támogatásokra elkülönített források csökkenését;
- D. mivel a 11. EFA számára kielégítő keretet kell biztosítani ahhoz, hogy az EU tiszteletben tarthassa a nemzetközi szinten rögzített, fejlesztéssel kapcsolatos kötelezettségvállalásait, és GDP-jének 0,7%-át fejlesztéstámogatásra fordítsa, hozzájárulva ezzel a millenniumi fejlesztési célok (MFC-k) teljesítéséhez;
- E. mivel az MFC-k tekintetében elért haladásról szóló jelentések szerint az előrehaladás egyenetlen, és mivel az AKCS-országok többségében 2015-ig nem fogják elérni az MFC-k, különösen az anyák és gyermekek egészségével kapcsolatos célok

megvalósulását;

- F. mivel a 2014–2020 közötti időszakra szóló pénzügyi javaslatok – melyekről a Tanács jelenleg is tárgyal – aggasztóak az európai fejlesztési politika jövője, továbbá a TOT/EU társulás szempontjából is;
- G. mivel bár további jelentős előrelépésekre van szükség, az európai támogatások egyre hatékonyabbak, és mivel a nemzetközi szolidaritás jegyében végrehajtott közösségi fellépéseket az európai polgárok több mint háromnegyede támogatja;
- H. mivel az innovatív finanszírozási formák – amelyek az üzleti és pénzügyi világ méltányosabb szerepvállalását biztosítják – nélkülözhetetlenek a hivatalos fejlesztési segélyek növeléséhez;
- I. mivel az adományozóknak fel kell hagyniuk azzal a gyakorlattal, hogy a partnerországok felelősségvállalásának elvére hivatkoznak, miközben megfosztják őket az intézményeik és a lakossági közszolgáltatásaik konszolidációjához szükséges pénzeszközöktől;
- J. mivel a fejlődő országoknak sürgősen ki kell építeniük egy olyan adórendszert, amely állampolgáraik hozzájárulási képességére épül;
- K. mivel a változás menetrendjéről szóló közleménye szerint a Bizottság a differenciálás elvét kívánja érvényesíteni az európai fejlesztési politika – köztük a 11. EFA – forrásainak elosztása terén, és a közleményben bevezeti a tematikus koncentráció elveit, valamint a támogatások és hitelek kombinációjának és a magánszektor támogatásának igénybevitelére épülő megközelítést;
- L. mivel a fejlesztés vonatkozásában elfogadott európai konszenzus és a Cotonoui Megállapodás elismeri a civil társadalmi szervezetek, valamint a helyi és regionális hatóságok központi szerepét a szegénység felszámolását célzó fellépés és a felelősségteljes kormányzásra irányuló erőfeszítések terén;
- M. mivel a DAO-ra vonatkozó javaslat elismeri a TOT-ok sajátosságait, és azt, hogy ezen országok más nehézségekkel szembesülnek, mint az AKCS-államok; mivel ennek tükrében fontos, hogy a TOT-ok többé ne az EFA alá, hanem egy, az EU költségvetésének részét képező ad hoc pénzügyi eszköz alá tartozzanak;
- N. mivel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között Cotonouban 2000. június 23-án aláírt 2000/483/EK partnerségi megállapodás kimondja, hogy minden – politikai, gazdasági és szociális – területen módszeresen figyelembe kell venni a nők helyzetét, valamint a nemekhez kötődő kérdéseket;
- O. mivel az európai uniós cselekvési terv elismeri a nők szerepvállalása és a nemek közötti egyenlőség fontosságát a partnerországok fejlődésében és az MFC-k elérésében; mivel „a változás programjában” a nők és férfiak közötti egyenlőség az uniós fellépés egyik fő prioritása;

A 11. EFA célkitűzései

1. emlékeztet rá, hogy az európai fejlesztési politika (EUMSZ 208. cikke), a Cotonoui Megállapodás, valamint az európai fejlesztési konszenzus legfőbb célja a szegénység mérséklése és – hosszú távon – felszámolása; ezért ragaszkodik ahhoz, hogy a 11. EFA keretében az AKCS-államoknak szánt források legalább 90%-a eleget tegyen a hivatalos fejlesztési segélyekre vonatkozó, az OECD Fejlesztéstámogatási Bizottsága által meghatározott kritériumoknak;
2. úgy ítéli meg, hogy e cél eléréséhez feltétlenül meg kell kettőzni a legkevésbé megvalósult – jelesül az alapvető szociális ágazatokhoz és a férfiak és nők közötti esélyegyenlőséghez kötődő – MFC-k elérésére tett erőfeszítéseket, a Cotonoui Megállapodás 22., 25. és 31. cikkében előírtaknak megfelelően; megerősíti az MFC-kre vonatkozó kezdeményezések és szerződések iránti támogatását, és arra kéri a Bizottságot és a tagállamokat, az AKCS-államokkal egyetértésben, hogy a 11. EFA 20%-át alapvető szociális szolgáltatásokra fordítsák – különösen az egészségügy és az alapszintű oktatás területén – a 2., 3., 4., 5. és 6. MFC megvalósításának és egyéb, nemzetközi szinten rögzített fejlesztési vonatkozású kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében; ezzel kapcsolatban kéri, hogy „A nemek közötti egyenlőség érvényesítése a közösségi fejlesztési együttműködésben” elnevezésű cselekvési programban javasolt, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó teljesítménymutatókat alkalmazzák a 11. EFA-ra és annak programozására annak biztosítása érdekében, hogy minden programban megfelelő és következetes módon hajtsák végre az egyedi intézkedéseket és mozdítsák elő a nemek közötti egyenlőséget;
3. sürgeti a Bizottságot és a partnerországokat, hogy az egészségügyi rendszerek megerősítésére szolgáló támogatásokat kezeljék prioritásként az anyák egészségéhez, a reprodukzív egészséghez és a gyermekek egészségéhez kapcsolódó alapellátásokhoz való hozzáférés biztosítása érdekében, hangsúlyt fektetve többek között a legszegényebb rétegekre és a HIV/AIDS elleni küzdelemre, emlékeztetve arra, hogy ezek azok a millenniumi fejlesztési célok, amelyek tekintetében az előrehaladás mértéke több AKCS-országban is csalódottságra adott okot;
4. véleménye szerint a fenti célkitűzés elérése érdekében alapvető fontosságú a legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportok – többek között, de nem kizárólagosan a nők, a gyermekek és a fogyatékkal élő személyek – felvétele a szegénység felszámolását célzó valamennyi projektbe, a programozás, a végrehajtás és az értékelés szakaszában egyaránt;
5. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy stratégiai szempontból jobban és összehangoltabb módon kíván fellépni a fejlődő országokban a szociális védelemmel kapcsolatos kérdések tekintetében, és kéri, hogy az AKCS-országokkal partnerségben dolgozzanak ki integrált szociális védelmi politikákat, amelyek az olyan alapmechanizmusok támogatására is figyelemmel vannak, mint a szociális biztonsági felső határoknak a 11. EFA keretében történő létrehozása;

A tengerentúli országok és területek (TOT) társadalmi és gazdasági fejlődésének előmozdítása

6. emlékeztet rá, hogy az EFA nemcsak az AKCS/EU partnerség, hanem a TOT/EU társulás finanszírozására is szolgál, amelynek 26 TOT részes fele;
7. örömdetesnek tartja, hogy a DAO-javaslat elismeri, hogy új fenntartható partnerséget

kell kialakítani a TOT-okkal, amely négy új célkitűzésre irányul:

- a TOT-ok versenyképességének növelése;
 - alkalmazkodó képességük fokozása;
 - sebezhetőségük csökkentése;
 - más partnerekkel való együttműködésük előmozdítása;
8. sajnálja, hogy nem áll rendelkezésre olyan, kifejezetten a TOT-okat célzó pénzügyi eszköz, amely beépíthető lenne az uniós költségvetésbe az ily módon elkülönített források demokratikus ellenőrzésének és átláthatóságának lehetővé tétele érdekében;
9. felszólít a legkülső régiók, az AKCS-államok és a TOT-okkal szomszédos harmadik országok közötti együttműködés javítására, valamint az ezekre a régiókra, államokra és országokra vonatkozó különböző pénzügyi eszközök vegyes használatára, továbbá kéri a TOT-oknak és a legkülső régióknak az EU–AKCS közös parlamenti közgyűlés plenáris ülésein – megfigyelőként – való részvételének előmozdítását, amennyiben a közgyűlés belső szabályzata azt lehetővé teszi;

Az EFA költségvetésbe való beépítése és a pénzügyi keret

10. ismét felszólít arra, hogy az Európai Fejlesztési Alapot (EFA) a következő programozási időszakban emeljék be a költségvetésbe (teljes egészében a Stabilitási és Növekedési Paktum 4. szakaszába – „Európa a világban”), és 2021-től automatikusan képezze annak részét, hiszen ez hozzájárulna az uniós prioritások és a tematikus támogatás hatékonyabb előmozdításához, valamint fokozná az EU mint a világ legnagyobb fejlesztésigény-adományozója intézkedéseinek demokratikus ellenőrzését, láthatóságát, kiszámíthatóságát és következetességét;
11. kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon az EFA költségvetésbe való beépítéséhez szükséges feltételek teljesüléséről, az előkészületekről rendszeresen tájékoztatva az Európai Parlamentet, és szorosan egyeztetve az AKCS-államokkal, hogy biztosítsa az EFA végrehajtásába való jövőbeli bevonásukat;
12. üdvözli, hogy a tagállamok 11. EFA-hoz való hozzájárulásának kulcsai tovább közelednek az uniós költségvetéshez való hozzájárulásukra irányadó kulcsokhoz, és üdvözli, hogy a 11. EFA programozási időtartamát az Unió többéves pénzügyi keretének végrehajtási időszakához igazították;
13. támogatja a Bizottság azon javaslatát, hogy 2011-es árakon számítva 30 319 000 000 eurós összeget különítsen el a 11. EFA számára, és azt szeretné, hogy a 11. EFA és az egyéb együttműködési eszközök, többek között a Fejlesztési Együttműködési Eszköz számára elkülönített összegek tegyék lehetővé az uniós hivatalos fejlesztési segélyek jelenlegi szinten tartását vagy akár emelését, hozzájárulva ezáltal az uniós tagállamok azon célkitűzésének eléréséhez, hogy GDP-jük 0,7%-át fordítsák hivatalos fejlesztési segélyre;
14. hangsúlyozza, hogy mivel egyes AKCS-országok nagy mértékben ki vannak téve a katasztrófák veszélyeinek, az EFA-ból finanszírozott fejlesztési programok keretében

- jelentős beruházásra van szükség a katasztrófa-elhárítás területén; hangsúlyozza, hogy ez a beruházás alapvető fontosságú a vészhelyzet következtében előálló inség csökkentése és az AKCS-országok ellenálló képességének növelése érdekében;
15. rendkívül sajnálatosnak tartja a tagállamok 2013. február 8-i megállapodását, amely 11%-kal csökkentené a 11. EFA 2012. júliusi bizottsági javaslat szerinti költségvetését; rendkívül ellentmondásosnak tartja, hogy a Tanács több alkalommal hangsúlyozta azon kötelezettségvállalását, hogy 2015-ig eléri a fejlesztéssel kapcsolatosan megfogalmazott célokat, másrészt viszont komolyan csökkenteni kívánja a nemzetközi szolidaritásra szánt tagállami és uniós forrásokat egyaránt;
 16. úgy véli, hogy e csökkentésekkel a hivatalos fejlesztési támogatások jelentős részét adó Unió és tagállamai nagy mértékben felelősek lesznek azért, ha nem sikerül 2015-ig megvalósítani a szegénység felére csökkentésével kapcsolatos célkitűzést;
 17. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Unió a leküzdendő kihívásoknak megfelelő költségvetéssel rendelkezzen, különösen válság idején, hiszen ez tesz lehetővé olyan finanszírozást például a fejlesztéstámogatás terén, amely nemzeti szinten nem lenne megvalósítható; ezzel összefüggésben, illetve annak érdekében, hogy az Unió ne függjön kizárólag a kifizetési előirányzatok szintjétől, határozottan kéri saját források bevezetését, például a pénzügyi tranzakciókra kivetett adó formájában;
 18. függetlenül attól, hogy végül milyen összegeket fogadnak el és milyen hozzájárulási kulcsokat állapítanak meg a 11. EFA tekintetében, azt szeretné, hogy az EFA globális keretén belül a TOT-oknak szánt összeg egyezzen meg a Bizottság által javasolt összeggel;
 19. azt szeretné, hogy a 11. EFA keretében az AKCS-n belüli programra és a regionális programokra fordított források aránya megegyezzen a 10. EFA keretében meglévő aránnyal, és emellett irányozzanak elő kötetlen felhasználású és rugalmas keretet, továbbá biztosítsák, hogy az a lehető legnagyobb mértékben kiegészítse a jövőbeli Fejlesztési Együttműködési Eszköz (ICD) keretében előirányzott, jövőbeli pánafrikai programot, hiszen ez a keret részben az egyes AKCS-országokra lesújtó nemzetközi kiterjedésű külső sokkhatások (elsősorban pénzügyi, élelmiszer- vagy humanitárius válság) enyhítésére szolgáló új eszköz finanszírozására szolgál majd, továbbá biztosítsanak sürgősségi humanitárius segílyt; hangsúlyozza e programok fontosságát, amelyek sokkhatás esetére segítenek növelni az AKCS-országok felkészültségét, ellenálló képességét, valamint erősítik a vészhelyzeti tevékenységek koordinációját, illetve a helyreállítás és a fejlesztés közötti kapcsolatokat;
 20. úgy véli, hogy a 11. EFA forrásainak körülbelül 5%-át a Bizottság támogatási költségeire kell elkülöníteni annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az eszköz hatékony irányítását;

Az európai fejlesztési politika reformja és a 11. EFA

21. emlékeztet rá, hogy továbbra is a Cotonoui Megállapodásnak kell képeznie a 11. EFA fő referenciakeretét;
22. úgy véli, hogy a 11. EFA forrásaihoz való differenciált hozzáférés elvének konkrét alkalmazása csak akkor járhat pozitív hatásokkal, ha az említett elvet egy

sebezhetőségi mutatóval egészítik ki, amely kiegészíti a GDP-kritériumot, tartalmaz egy nemzeti szegénységi és egyenlőtlenségi mutatót, valamint a Cotonoui Megállapodás 2. cikke utolsó francia bekezdésének megfelelően tekintetbe veszi a fejlődő kis szigetállamok sajátos helyzetét; emlékeztet rá, hogy csakis a szoros politikai párbeszéd fenntartása teszi lehetővé, hogy AKCS-partnereink elfogadják ezt az elvet;

23. elismeri ugyanakkor, hogy a politikai párbeszéd keretében a differenciálás elve olyan nélkülözhetetlen eszköz, amelynek segítségével a közepes és a közepes-magas jövedelmű AKCS-országokat „gondoskodó államokká” lehet fejleszteni, és amelynek révén nemzeti politikákat lehet kialakítani a javak újraelosztását, illetve a szegénység és az egyenlőtlenségek elleni küzdelmet illetően;
24. kiemelten fontosnak tartja az összes nemzeti előirányzat fenntartását a 11. EFA keretében, hiszen az európai fejlesztési támogatások még mindig döntő jelentőségűek lehetnek bizonyos közepes és közepes-magas jövedelmű AKCS-országokban az egyenlőtlenségek csökkentését célzó reformok kiegészítéseként;
25. úgy véli, a differenciáláskor figyelembe kell venni az instabil államok sajátos helyzetét, abból az elvből kiindulva, hogy egy állam bukása rendkívül súlyos következményekkel jár a lakosságára nézve, valamint semmissé teszi a fejlesztés terén elért eredményeket; hangsúlyozza, hogy a jogállamiság bukott államokban való helyreállítása sokkal nehezebb és hosszabban tartó feladat, mint az instabil államok megerősített támogatása, ezért ragaszkodik hozzá, hogy a 11. EFA programozása keretében a Száhil öv és Afrika szarva kiemelt figyelmet kapjon;
26. megállapítja, hogy a változás programja új javaslatokat is tartalmaz, például a kölcsönök és a támogatások kombinálását, illetve a magánszektor támogatását; kijelenti, hogy e mechanizmusok alkalmazásakor mindenképp arra kell törekedni, hogy a fejlődő országok lakosai kiemelkedhessenek a szegénységből és a támogatástól való függőségből, és hogy az AKCS-országokban hozzájáruljanak a magánszektor megerősítéséhez, ellenkező esetben ugyanis kiegyensúlyozatlan fejlődést és növekedést támogatnánk; felszólítja a Bizottságot, hogy tájékoztassa az Európai Parlamentet annak a vizsgálatnak az eredményeiről, amelyet a közelmúltban kért a magánszektorban az uniós támogatások és kölcsönök ötvözésével kapcsolatos tevékenységek fejlesztésében és bővítésében való részvételéről;
27. elismeri, hogy az új finanszírozási módok, mint például a támogatások és kölcsönök ötvözése, tartalmaznak bizonyos előnyöket az állami források szűkössé válásának idején; ugyanakkor kéri a Bizottságot és az EBB-t, hogy készítsenek alapos és pártatlan hatásvizsgálatokat az új finanszírozási módok által a szegénység csökkentésére, a környezetre, stb. gyakorolt hatásokról; e tekintetben üdvözli a nemrégiben bevezetett „eredménykezelési keretet”, amely mutató segítségével az EBB mérni tudja, hogy az EU-n kívül végrehajtott műveletei milyen hatást gyakorolnak a fejlődésre; kéri a Bizottságot, hogy tegyen közzé iránymutatásokat és pontos kritériumokat, amelyek ezen új típusú eszközök végrehajtása keretében egyértelművé teszik a projektek kiválasztását vezérlő elveket; kéri a Bizottságot, az EBB és más európai kétoldalú pénzügyi intézmények, mint például a fejlesztési bankok tevékenységei közötti szinergiák és azok kiegészítő jellegének megerősítésére;
28. elismeri továbbá, hogy a javak előállítására és a vállalkozások számára kedvező

környezet megteremtésének elősegítése, illetve az inkluzívabb és fenntarthatóbb növekedés lehetővé tétele érdekében fontos a magánszektor, és különösen a mikrovállalkozások és a kkv-k támogatása az AKCS-országokban;

29. tudomásul veszi az „európai uniós külső együttműködési és fejlesztési platform” létrehozását, amelyben a Parlament megfigyelőként vesz részt, és amelynek célja, hogy iránymutatást nyújtson a támogatásokat és kölcsönöket ötvöző vegyes mechanizmusok tekintetében; úgy véli, hogy sem a civil társadalmat, sem az EBB-t nem vonták be megfelelő módon ebbe az új struktúrába; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy a civil társadalmat közvetlenül vonja be a platform munkájába, és ismerje el, hogy az EBB az EU pénzügyi intézményeként különleges szerepet tölt be a platform irányításában;
30. tudomásul veszi a Bizottság által a változás programjában javasolt tematikus koncentrációt; hangsúlyozza, hogy a tematikus koncentrációnak nem szabad háttérbe szorítania bizonyos országok sajátos szükségleteit; emlékeztet rá, hogy a demokratikus felelősségvállalás képezi a támogatások alapját, valamint hangsúlyozza, hogy a fejlesztés kérdésében érintett valamennyi szereplővel, köztük a civil társadalom és a helyi hatóságok képviselőivel folytatott párbeszédnek és a rugalmasságnak kell a középpontban állnia a nemzeti indikatív programokban rögzítendő pénzügyi koncentráció célpontját képező ágazatok meghatározásakor;
31. kéri, hogy haladéktalanul hajtsák végre az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek a fejlődő országokban a fogyatékossgal élő személyek befogadásáról szóló állásfoglalását, különösen a 19., 20., 21. és 22. cikkét, annak érdekében, hogy a 11. EFA inkluzív és mindenki által hozzáférhető legyen;
32. üdvözli, hogy az ENSZ által kidolgozott „fenntartható energia mindenkinek” kezdeményezést az Unió jelentős mértékben, 500 millió euróval támogatja a 10. EFA keretében, és kéri, hogy ez az erőfeszítés a 11. EFA keretében is folytatódjon;
33. üdvözli, hogy a mezőgazdaság, és különösen a családi gazdaságoknak nyújtott támogatás a jövőbeli uniós fejlesztési politika tematikus prioritásai közé tartozik; emlékeztet arra a – nem maradéktalanul – teljesített kötelezettségre, amelyet az AKCS-államok a maputói nyilatkozatban vállaltak, amely szerint költségvetési bevételeik 10%-át mezőgazdaságra és vidékfejlesztésre fordítják;
34. kitart amellett, hogy a tematikus koncentrációnak nem szabad veszélyeztetnie az általános költségvetési támogatást, amelynek lehetővé kell tennie a kedvezményezett országok költségvetésének hatékony felhasználását; reméli, hogy a 11. EFA keretében is fontos helyet biztosítsanak ezen eszköz számára, megerősítve ugyanakkor a Bizottság által az AKCS-államokkal folytatott emberi jogi párbeszédet;

Demokratikus ellenőrzés

35. tudomásul veszi, hogy a Bizottság önkéntesen kötelezettséget vállalt arra, hogy tájékoztatja az Európai Parlamentet a 11. EFA stratégiai dokumentumairól, azonban sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Parlament kézzelfoghatóan nem tud hatni a Bizottság által ekképpen hozott intézkedésekre; emlékeztet azonban arra is, hogy az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlésnek a Cotonoui Megállapodás 17. cikkének, és különösen a (2) bekezdés harmadik francia bekezdésének megfelelően továbbra is központi szerepet tölthet be az EFA összes stratégiai dokumentumának demokratikus

ellenőrzésében;

36. emlékeztet a támogatás hatékonyságát célzó programban rögzített demokratikus felelősségvállalási elv tiszteletben tartásának fontosságára; ennek érdekében kéri a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa az AKCS-országok nemzeti parlamenjei és számvevőszékei kapacitásainak megerősítését és a civil társadalom tájékoztatását, és felszólítja az AKCS-országokat, hogy parlamentjeiket még aktívabban vonják be az országstratégiai dokumentumokban szereplő összegek kifizetésének utólagos parlamenti ellenőrzésébe; ennek kapcsán üdvözlí a Parlamentáris Demokrácia Előmozdításával Foglalkozó Iroda által végzett felbecsülhetetlen értékű munkát; annak érdekében továbbá, hogy e dokumentumok teljes képet adhassanak a nemzeti szintű fejlesztési szükségletekről, javasolja, hogy valamennyi minisztérium vegyen részt a nemzeti programengedélyező és az érintett uniós delegáció megbeszélésein;
37. úgy véli, hogy az EFA-alapok elosztása és a finanszírozott projektek – köztük a nemzeti költségvetéseknek nyújtott közvetlen támogatások – nyomon követése során alapvető fontosságú az átláthatóság és elszámoltathatóság;
38. hangsúlyozza, hogy a civil társadalmi szervezetek, valamint a helyi és regionális hatóságok kulcsfontosságú szerepet játszanak az alapvető szolgáltatások nyújtásában, a demokratikus ellenőrzésben, a marginalizálódott csoportok támogatásában, valamint az emberi jogok és a nemek közötti egyenlőség előmozdításában, ezért felkéri a Bizottságot és az AKCS-országokat, hogy a Cotonoui Megállapodás 2., 6. és 70. cikkének megfelelően a 11. EFA programozását, végrehajtását és értékelését illetően konzultáljanak a civil társadalmi szervezetekkel, valamint a helyi és regionális hatóságokkal, és folytassanak velük szoros együttműködést; felkéri a Bizottságot, hogy a 11. EFA nyomon követését szolgáló, az egyes szakaszokban elért eredményekről szóló jelentésekben külön részletezze, hogy az uniós delegációk nemzeti szinten milyen konzultációkat folytattak a civil társadalmi szervezetekkel, valamint a helyi és regionális hatóságokkal;

A fejlesztés hatékonysága

39. ismételten hangsúlyozza az EU és a tagállamai közötti közös támogatási programozás előnyeit, mivel ez fokozza az európai fejlesztési politika láthatóságát, hatásait és hatékonyságát, egyszersmind elkerülhetővé teszi a párhuzamosságokat és a pazarlást; hangsúlyozza azonban, hogy el kell mélyíteni és pontosítani kell a többéves közös programozás európai keretében rögzített szabályokat; hangsúlyozza, hogy az uniós küldöttségek fontos szerepet tölthetnek be, és tovább javíthatják e folyamat átláthatóságát, különösen azzal, hogy az érintett kedvezményezett országok hatásait, továbbá a nem állami szereplőket bevonják ebbe a folyamatba;
40. felkéri a Bizottságot, hogy a fenntartható fejlődés és a vállalati társadalmi felelősségvállalás elveinek előmozdítása érdekében szigorúan tartsa be a Cotonoui Megállapodás IV. melléklete 19C. cikkének első bekezdését, amely az egyes környezetvédelmi és szociális normák betartását a 11. EFA által az AKCS-országokban finanszírozott közbeszerzések elnyerésének feltételeként írja elő;
41. hangsúlyozza, hogy a szegénység ellen és a fejlesztési támogatások hatékonysága érdekében tett erőfeszítések függnek többek között a jövedelmek nemzeti szintű mobilizálására való képességtől is, aminek tükrében a hatékony és méltányos

adóbehajtási rendszerek bevezetését prioritásként kell kezelni az AKCS-EU partnerségen belül annak érdekében, hogy javítani lehessen az adóbeszedés hatékonyságát, valamint meg lehessen akadályozni az adóelkerülést és az adóparadicsomok használatát;

42. üdvözli a harmadik országoknak nyújtott uniós költségvetési támogatással kapcsolatos jövőbeli megközelítésről szóló bizottsági közleményt; emlékeztet továbbá a Cotonoui Megállapodás 96. cikkének fontosságára, amely lehetővé teszi a támogatás felfüggesztését abban az esetben, ha a kedvezményezett ország megsérti a megállapodás alapelveit;
43. emlékeztet rá, hogy a költségvetési támogatás számos előnnyel járhat, ilyen például a felelősségérzet fokozása, az eredmények pontosabb értékelése, a szakpolitikák nagyobb koherenciája, a jobb kiszámíthatóság, valamint a rendelkezésre álló forrásoknak a lakosság közvetlen hasznára történő felhasználása;
44. hangsúlyozza, hogy a nőkre nem csupán a lakosság kiszolgáltató csoportjaként, hanem a fejlesztési politikák tevékeny támogatóiként kell tekinteni; hangsúlyozza e tekintetben, hogy a nők kulcsfontosságú szerepet játszanak az élelmezésben és az élelmezésbiztonságban, nem kis mértékben azért, mert Afrikában ők adják a mezőgazdasági termelés 80%-át, jóllehet továbbra is csak ritkán tudnak tulajdonosává válni az általuk megművelt földnek; hasonlóképpen hangsúlyozza, hogy a nők bizonyoságot tettek a problémák és konfliktusok megoldására való képességükről, ezért arra sürgeti a Bizottságot és az AKCS-országokat, hogy fokozzák a nők akciócsoportokban és munkacsoportokban betöltött szerepét;
45. arra kéri a Bizottságot, hogy alkalmazza a nemek közötti egyenlőségről és a nők fejlesztésben betöltött szerepének erősítéséről szóló európai cselekvési tervben foglalt teljesítménymutatókat;
46. arra kéri a Bizottságot, hogy ismertesse a Parlamenttel a nemek közötti egyenlőségről és a nők fejlesztésben betöltött szerepének erősítéséről szóló európai cselekvési terv végrehajtása terén elért előrelépéseket;

o

o o

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és adott esetben az AKCS-országok és TOT-ok kormányainak és parlamentjeinek.